manus dñi illi detegeret
h̾ ee ꝯmēta satane neq̄
ꝯ aĩas ĩnocētũ, nititur
ĩterris ĩstigacioĩƺ sue
morbo fedare. dyaꝰ uiuā
et uelud porcus, ĩter eos
exiliens, tātā putredinē
recedēs aspsit, ut nere
auctorē, putredinũ illũ
ee cognosceret. Vñ stupe
facti oēs, certatĩ ad sci pris
uestigia se mitentes ue
niā postulabāt, se stulte
ꝯfitētes egisse. Tunc
ille, ut erat clemens, pro
tinus culpā remisit, et
salutari illos scā exortaci
one, p primā psalmũ bti
ĩmaculati ĩponens. Noli
te igit̾ frēs mei ꝯtristari
qꝛ prius dixi, nobis me
tui neccia, ipxis exibeunt.
Post h̾ illi ad solitū ora
nis locū se ꝯferrent, dy
abolus ĩ spē puelle obui
ā se obtulit, et ĩ ceim
ẽn cellule, tāqꝫ diuisaꝝ
bestiaꝝ ĩmnās uocēqꝫ p
stupefecit, ut ei ꝯpassionē

ꝯmorꝰ rogãte illa, ĩtra sue
celule septa suscipe coge
ret. Cumqꝫ ei ille penitus
denegasset, ĩtroitũ dicenti
se cogentibꝫ pattonis, ad
currendā aquā egressam
ĩto calle oberrātē ad se
uenēte ꝯpulissā, cepit illa
tremens sui denotacioēƺ ei
ĩpropare dicens, qꝛ si com
edor abestijs, me ante reƺ
ret deus. Cui ut solitus erat
ꝯpassione animi tactus pro
cul a cellula, hospiciolum
ĩ quo manēē deberet, demon
strauit. Et ad cellulā suam
reuersus cũ iā ĩciperet qui
ad libidinē ĩflammari, accēso
igne sup id manus extendit di
cens. Quia fornicatores p igne in
dicandi sunt, si ualet caro
mea igne sufficere, ualebit
et suā uoluntatē ĩplere. Tē
igitur uelud fulgur exiuit
locū ĩ quo dyabolus erat, percussit.
Ille uero eiulans euanuit
et omnium illaꝝ uocū dissimulati
ꝯticuit. Angelus autē dñi eas